

Indbyrdes forskydninger på stedet

Peter Olsen

18.10.2013 – 3.11.2013

Byggegrunde er ubestemmelige. De er altid på vej til at blive noget andet. Nogle gange går det langsomt og de bliver et slags limbo. Andre gange går det så stærkt at man ikke når at følge med.

Mellem Ørestads blanding af arkitektoniske prestigebyggerier og rå byggegrunde finder man radikale forskelle. I de forskelle ligger der lige så meget (eller mere) rum for at tænke og opleve byen, som i de gamle bykerner vi kender alt for godt.

Omdrejningspunktet for udstillingen *Indbyrdes forskydninger på stedet* er byggegrundenes ubestemmelighed, byens industrielle byggematerialer og forholdet mellem det æstetiske og det funktionelle.

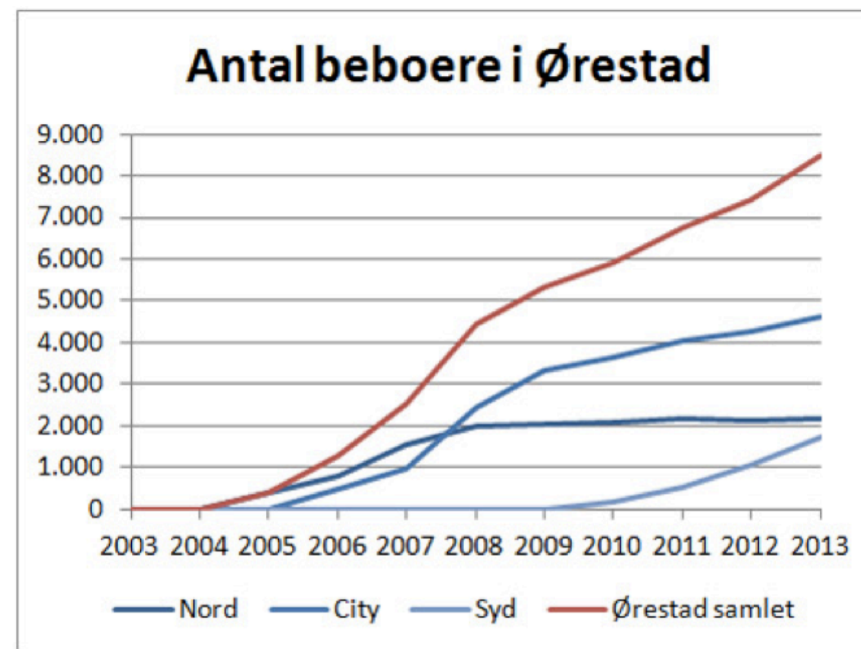
Peter Olsen arbejder ofte i offentlige eller halv-offentlige rum. Her laver han værker der både er undseelige og spektakulære fordi de mimer, udvider og overdriver stedernes æstetik.

Peter Olsen er født i 1982, dimitterede fra det Jyske Kunstakademi i 2011, og har i flere omgange modtaget arbejdslegater fra Statens Kunstfond. *Indbyrdes forskydninger på stedet* er den første større offentlige præsentation af hans værker, da værkerne for det meste er anonyme i det offentlige rum eller i aflukkede fabriksrum.

Kuratoriske notater Af Carl Martin Faurby

I

Den hvide linje der krydser byen fører ud til Ørestad. Som en bue, der begynder på overfladen og synker under jorden, når den nærmer sig byens gamle kerne. Den dukker op igen på den anden side i retningen af Vanløse. Metroens førerløse tog flytter mennesker lydløst rundt i København og dens afkroge.

II

Første gang man ankommer til et sted er det et billede man langsomt trænger ind i. Man går rundt i gaderne, topografien, blandt bygninger og mennesker. Butikker og cafeer, kontorer og skilte. Man lader billedet udvide sig ved at dreje om et hjørne, gå indenfor, lytte og tale. Man finder sine steder som man vender tilbage til. Man møder venner, læser og ser. Man oplever ting, som man senere husker. Man efterlader sig spor. Tiden lægger sig i lag på stederne.

Jo mere man synker ned i billedet jo mere forsvinder det. Billedet er blevet en verden, man ikke længere ser på, men er i.

En kort historie om Ørestad

Peder Boas Jensen – Dansk Selskab for Boligret, 2010

Idéen til den nu kendte Ørestad er første gang nævnt i Würtzen udvalgets betænkning fra 1990. Det var en betænkning om de kommende store trafikinvesteringer i København.

København var på hælene: Der blev næsten intet bygget, hverken til boliger eller erhverv, kommunekassen var tom, arbejdsløsheden var stor. Situationen var uholdbar.

Det stod efterhånden klart for de fleste i regering, folketing, magistraten og borgerrepræsentationen. Derfor bl.a. følgende udspil:

- 1990 som sagt Würtzen udvalgets betænkning med forslag til en ny metro, Vanløse – Vestamager, Vanløse - Lufthavnen;

- 1991 beslutningen om den faste forbindelse, bro og tunnel mellem Danmark og Sverige;

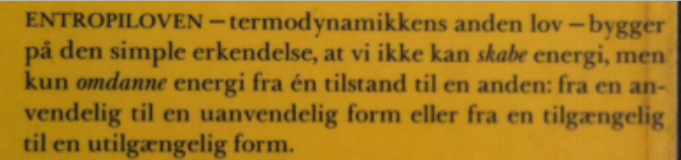
- 1993 regeringens ny og overraskende landsplanredegørelse Danmark år 2018, herunder om Øresundsregionen, København og Malmö som aktører i konkurrencen med Europas store byer. Men hvordan betale en metro, når skatteyderne skulle holdes skadesløse?

Ved salg af grunde til en helt ny by på det ubebyggede Amager Fælled og Vestamager! Det var alt sammen arealer i offentligt eje, delt mellem staten og Københavns Kommune i det såkaldte Sameje. Idéen om by på Amager Fælled og Vestamager har for såvidt huseret i mange år, om end i et andet omfang og med et andet indhold. Det går helt tilbage til 60'erne under daværende overborgmester Urban Hansen, der stod og manglede boliger (ligesom Ritt Bjerregaard i sidste valgperiode (...)).

III

Byen består af dele. Milliarder af byggeklodser. Kantsten, rør, beton og metal. De fleste bruger dem ikke rigtig til noget. Vi har det ikke mellem hænderne og ved ikke hvad man stiller op med dem. En særlig skare af specialarbejdere kender tingene. De er jord- og betonarbejdere, murer, anlægsarbejdere og rørleggere.

Delene passer sammen. De er støbt, formet og perforeret til at indgå i et sammenhængende system. De er skabt med et formål. Derfor ser de ud som de gør.

ENTROPILOVEN – termodynamikkens anden lov – bygger på den simple erkendelse, at vi ikke kan *skabe* energi, men kun *omdanne* energi fra én tilstand til en anden: fra en anvendelig til en uanvendelig form eller fra en tilgængelig til en utilgængelig form.

Udstillingen er kurateret af

www.iftkunst.dk

www.facebook.com/iftkunst.

[*ift.*]

BY&HAVN

Udstillingen er støttet af

